

Om Guds Kirke. (af Mattias Staudius.)

Guds Kirke og hans menighed
alverden stolt bespottet,
den tænke, at Guds riges fred
er lutter Ån, dem gøtter.
Og dog er det jo vist og sandt,
at de slet intet fatte
af hvad vi andre deri sandt
af Himlens Rulte fatte.
Et sigtigt blit os siger straks:
Hva som for sun og are
os Hjørnet har saa mange slag,
langt bedre ting kan gøre.
Og ijetis børn, som ijetis har,
vil sege og vil stude,
mens derimod hver sekstlog nar
maa tosse rundt iblunde.

3-3.

Forarges ikke. (Sul. 7, 23)

„Sallig er den, som ikke for-
arges over mig,“ sagde Søherre
til Johannes den døbers disciple, som
spurgte Jesus, om han var den, som
skulde komme, eller om de skulde vente
en anden. Men det er skrevet ogsaa
for os. Enhver dødelig, som vil blive
klar over sin egen stilling og Hædne i
køden og demmen, maa gøre op med
sig selv, om han virkelig holder sig til
Kristus alene eller ogsaa ser efter
noget andet. Der er mange, som heder
sig paa Kristus, d. e. forarges over
ham og det paa mange maader ogsaa
den dag idag.

Men Kristi tid stødte mange sig paa
hans uanselige Ristelse og optræden.
Han var fra det ringe Nazareth, hvor-
fra man intet godt ventede sig. Hans
fattigdom og ringe Ristelse, denne al-
mindelige sømmermand med en simpel
haandværkers levende, nogle saa efter-
følgere, som var uoplyste, uanselige,
falske, fjære, toldere og spudere; og
saa hans ord og tale, som var en for-
argelse eller anfald for de dydefulde og

ærbare, ja en baarskab for de oply-
ste, danne og store i verden. Hvoraf
knap en eneste sluttede sig til ham;
alt dette og flere lignende ting gjorde,
at mange igjedes debte om døberen med
det strenge levestat og den mærkelige
optræden i sittemen. Ja, endog mange
af Herrens egne efterfølgere forlod
ham. Han maatte endog spørge sine
12 disciple: mon ogsaa I vil gaa bort?

Kristus er den dag idag som hin
gang en anstødden og forargesestlip-
pe for den store mængde i verden.

Som hin gang vil mange ikke be-
kjæftige sig med Guds ord, eller tjene
Frelseren, fordi listen, d. e. hans le-
geme, hans efterfølgere bærer et som
førgeligt billede. Bar de kristne alle
enlige og ikke saa spudelige og uste,
saa vilde de nok tro. Men nu kan
man dog ikke vente det af dem. An-
dre er ikke fuldt saa overfladiske; men
har i sine tanker en del ord af bibe-
len, som er gjort til vrangbeslæder,
der anføres som beviser for, at fornuf-
tige folk dog ikke kan tro dette eller hint,
som skal staa i Bibelen. Hører du,
Hjære læser, til disse? Eller kanste du
rofer dig af, at du ikke har stiet dig
til nogen af de kristne menigheder,
som du ser har saa megen nød med
mangt og meget, som for dig er vær-
dilosst. Eller er du en af dem, som
paashaar, at alle kirkehus er byllere,
forbi du ser, at de ikke er spudfrie, og
praler deraf, at du ikke er en hyller,
forbi du ikke engang bryder dig om
nabnet kristen? Er du da sallig heri?
Nei, sallig er kun den, som ikke for-
arges over Jesus Kristus.

Andre gjør dette paa en anden og
finere maade. De vil være kristne,
randsager kristne og mener ganske
rigtig, at de har i dem det evige liv;
men sig selv og sin sulde spudsam-
mer tjender de ikke ordentlig. De hol-
der sig mere eller mindre til loven,
blander noget af sit eget d. e. lovens
gjerulager, ind i spørgsmaalet om sin
retfærdighed og salighed og kommer til
at ville lede baade af naade og gjer-

ninger. Om disse siger Paulus, at
de har intet med Kristus at gøre. De
forarges altsaa ogsaa over ham.

Andre, som vil være gode kristne,
har god forstand, kan ogsaa bruge den
sløgtig, men vil aldrig være som børn,
der tror alt. De vil begribe med fornuf-
tsten, lægge sig ikke til og forklare
efter fornufsten endog Guds tanker og
indskjelser, f. eks. hans sakramenter.
Daaden gjøres til et blot tegn, og der
negies, at den er et gjenfødselsens bad,
hvorefter Gud frelser os; at han virker
troen hos spudbørn osv. Rådberer er
heller ikke virkelig kristi legeme og
blod, som gøres i sakramentet til pant
paa Hædernes forlædelse, men er kun
et tegn og erindringsmaalstb.

Derfor du har det paa denne eller
lignende maade, da undersig sig, om
du ikke dermed mestret med din fornufst
Herrens ord og klare udsagn, og saa-
ledes forarges over ham, som i ord og
sakramenter vil være med sine alle
dage.

Sandelig den port er snever og den
vel er trang, som fører til livet, og
sallig er den, som ikke forarges over
mig, siger Herren.

Den sten, som bygningemændene forstjød.

En stor domstule skulde bygges.
Det skønneste marmor udgjorde ma-
rent. Trædet var de fineste udskjæ-
ringer og af forskjellige farver. Vin-
druerne var som rige malerier, der for-
talte de underfulde historier om Kristi
liv.

Arbejdsfolkene var kommet fra fjern
og nær, og de allerdygtigste var valgt.
I maaneder hørte man hammer og
meisler, indtil omsider alt med undta-
gelse af et vindu var fuldført. Det
var et vindu mod syd, ikke højt, hvor
der stibte og stide strømmede rigt so-
lyst ind.

„Underligt, at det skulde være
glemt,“ sagde bygmesteren. „Bispen

kommer imorgen, og alt skulde være
færdigt.“

En liden, frumbøjet mand med et
sløgt, men venligt ansigt hinkede op.
I det han tog til luen, sagde han:
„Jeg har arbejdet et vindu til det rum
af stykker af de andre vinduer. Hjære,
lad det sættes ind.“

„Det er det bedste, vi kan gøre,“
sagde mesteren. „Sæt det op for mor-
genstunden, men senere maa det komme
med.“

Den følgende dag var listen fuld-
fuld. Netop som den gamle bispe
skulde til at holde sin præken, brød so-
len frem. Den strømmede ind gjent-
nemt vinduet mod syd og luskede som
en lysglans om hans sølvhvide hoved.

Enhver maa se paa det. Den frem-
mede vindu var en frastende juvel.
Ejend det var lavet af smaa biler, var
farverne saaledes blandet, at det syntes
som en. Sollyset glitrede og bryd
ind i tusende stråler.

Bispen vidste om det glæmte vindu
og den underlige maade, hvorefter det
var kommet istand. Han havde re-
vet en statelig præken, men han lag-
de den bort og prædikede over den tan-
ke, som det skønneste vindu gav: „Den
sten, som blev forstjålet, er bleven til
en hovedhjørnesten.“

Folk, som hørte det og saa vinduet,
glæmte det aldrig. Saaledes skal vi
føle os, naar vi ser, at nogle af vore
smaa bestyrelser, som mange tænkte
intet værd havde, skal af Jesus regnes
værd af æretjenestelie.

Guds middel mod vantro.

Man spurgte en omdøbt tviler, hvor-
dan hans mening var med hensyn til
opstandelsen og andre sandheder, som
han havde stridt imod. „Na,“ svarede
han, „to ord fra Guds bog besjete
mig: 'Du daare!' Er du denne bi-
bel? Han tog en smuk bibel beslaet
med sølvspånner. „Vil du læse or-
dene paa spånnerne, som holder den

luffet? "Du daare!" Der," sagde eieren, "er de ord, som besidde mig. Det var intet argument, ingen ræsonnering, intet, som tilfredsstillte mine indvendinger; men Gud overbeviste mig om, at jeg var en daare, og derfor besluttede jeg, at jeg vilde have min bog luffet med disse ord: "Du daare!" Jeg vil mindes, at jeg er en daare og Gud alene vis."

Den broderlige bestraffelse.

(Waltzer.)

"Den pligt, ved Guds ord at straffe brodere og søstre, naar de syndet, opfyldes sjelden, men er dog en overmaade nødvendig og hellig kristenpligt!"

At de, som selv ikke viser ider i sin kristendom, undlader at straffe sine medkristnes synder, er ikke at undres over. De frygter at blive mødt med dette svar: "Sel først for din egen dor."

Forargelserne formeres.

Men den broderlige bestraffelse forsamles ofte endog blandt dem, som bestræber sig paa kristelig vandel. De stræber og forarges over broderes og søstres synder. De klager hemmelig til en eller anden fortrolig over menighedslemmers synder; men vil ikke selv gaa til dem og straffe og formane dem. Derved gøres ubodelig skade. De sandige forbliver i sine synder og bliver flere og flere med sig. Menigheden faar flere raadne lemmer og sanker dybt i forvædselse. Forargelsen formeres. Broderligheden forsvinder og gjensidig mistro tager overhaand. Guds velsignelse viger. I verdens siner ophører menigheden at være fæden paa jherget. Medelige og ivrige — omendkjønt erkendelsesfættige — stæle vil ikke slutte sig til en saadan menighed og mange, som hidtil har holdt sig til den, vil trække sig tilbage og gaa ud.

Guds hjærlighed misforstaes.

Det skal medgives, at dette er en af de tungeste kristenpligter, og oftest lænes med utal. Jo ivrigere og troere en kristen er i udøvelsen af denne pligt, desto mere ondskab vil han blive udset for som læn. Guds hjærlighed vil ofte misforstaes og ansees for usjærlighed. Istedet for at tage formaningen til hjerte og forbedre sit liv, vil den, som straffes, ofte blive fjendtlighedsfuld mod den, som straffer ham.

En sjælemorder.

Men derfor bør ikke en kristen undlade udøvelsen af en saadan nødvendig

og hellig pligt. Gaa til Gud formaner os til at elske vor næste og sørge for hans sjæls vel, siger han ogsaa, at vi bør straffe ham, naar han syndet mod os eller andre. De letfærdige betragter det som usjærligt. Men en kristen kan ikke handle mere hjærlighedsløst mod en medkristen, end ukraftet at lade ham frenture i sin synd. Ja, Gud vil betragte en saadan som en, der hader sin næste; næstens ukraftede synder og den forvædselse, som de medfører, lægges paa hans samvittighed, som af menneskeskynd og fjælsighed har faaet samt anledningen til at advarer ham. Den, som ikke forsøger at redde en drakende, om han læn, betragtes med rette som morder. Den, som ikke straffer sin syndende broder eller søster, er en sjælemorder.

"Lad en retfærdig sjae mig."

Udvordig paalægger Guds ord alle kristne den pligt at formane og bestraffe hverandre. 3. Mos. 19, 17. "Du skal ikke hade din broder i dit hjerte, men du skal irettesætte din næste, for at du ikke skal bære skyld for hans skyld." Ps. 141, 5. "Lad en retfærdig sjae mig i hjærlighed og tugte mig! For saadan høvedolje vægse mit hoved sig ikke!" I det nye testamente er lignende sjeber. Blandt andre læn nævnes Heb. 3, 13. "Formaner eder selv hver dag, saalange det heber dag, for at ikke nogen af eder skal forvædses ved syndens bedrog!" Men det allerhelsteste sjeber er disse ord af Mat. 18, 15, 17.

"Men om din broder syndet mod dig, gaa og tal med ham alene! Hører han dig, da har du vandet din broder. Men hører han ikke, da tag endnu en eller to med dig, for at enhver sag man blive fastfæstet eller to eller tre vidners udslag! Men hører han dem ikke, da sig menigheden det! Men hører han heller ikke menigheden, da skal han være for dig som en hedning og en tolde." Lyttelig den menighed, hvor saadan broderlig formaning og bestraffelse gaar i foang! Men de den, som undlader det. Tilrods for den rene og rigelige yndelsen af Guds ord, vil forvædselsen der endelig tage overhaand. Den vil blive endelig forladt. Menigheden ligner et legeme. Derfor ikke alle lemmer arbejder, vil hele legemet snart forvædses og dø. 3. D. D.

Om sig selv har den troende meget ringe tanker; men om Guds ord, dets hærlighed og kraft har han meget høje tanker.

Luther om pengegjerrighed.

Saa snart en prest bliver gjerrig, er han ikke længer tjentlig til noget, læn ei heller prædike noget, som er godt; thi han maa stamme sig og tør ikke røve nogen. Man gæter ham forvædsinger og stopper derved manden til paa ham, saa at han lader folk gøre, hvad de vil. Han tviler sig ved at sjebe nogen, især de store og mægtige, og paa den maade lader han sin tjeneste og sit embede staa stille og uøst. Saaledes ogsaa med en hjergermester, dommer eller anden verdslig embedsmand. Skal han røge sit kald forsjærligt og sørge for, at alting gaar rigtig og looflig til, saa maa han ikke tænke sjærvelig paa, hvorledes han skal gøre sit embede indbringende og blive rig. Thi er han en mamons tjener, saa lader han sig bestille med skjænt og gave, indtil han bliver blind og ikke længer ser, hvorledes man lever. Han tænker: Skal jeg straffe denne eller hin, saa faar jeg ham til sjebe, og saa vil jeg lide et staar i mine indtægter. Hvor vigtigt og hærligt et kald da Gud end har betruet ham, saa vil han ikke rigtig sjebe og varetage det, fordi mamon saa ganske har indtaget hans hjerte. 3. 3.

Lev for Kristus.

af D. L. Moody.

Selv om du ikke kan tale om Kristus, saa kan du leve for ham.

En ung dame, datter af en af de rigeste hjermand i London, sjebe, at hun ikke kunde tale meget om Kristus, jeg har hørt, at hun hver søndag aften sang sig høit fra det pragtfulde hjem og gik læn til en gammel mand, som ikke kunde tale engelsk; han kunde læn tale welsk. Pigen kunde læse dette sprog, og hver søndag eftermiddag gik hun læn og læste for ham, just paa den tid i ugen, da han var fristet til at drille sig ind; thi hun ønskede at redde ham.

Se her et andet tilfælde, som synes mig meget merkværdigt. Da jeg var i London, traf jeg der en af de rigeste unge mænd i staten, den eneste søn af en af Londons største bankdirektører, en ung mand, som vilde blive lærer af millioner og var student ved universitetet i Cambridge.

Den mente, at han ikke kunde være med at arbejde i eftermiddag, men istedetfor gik han til en brostakker en aften og sagde: "Jeg vil betale Dem Deres

saadanne løn i timen, naar De vil gaa ind og høre mr. Moody prædike. Jeg vil gøre tjeneste som brostakker og påske Deres best."

Og i den kolde nat stod denne unge mand ved besten og lod brostakkeren gaa læn og høre evangeliet. Han var borte omkring to timer, og hele denne tid stod den unge mand der og bestrævede Kristus i taushed.

Jeg spurgte en skotte, som en dag blev tilbage til eftermiddag: "Vil De gaa læn og tale med den unge mand der?"

Han var en rig fabriksant. Han svarede: "Mr. Moody, jeg er meget læn af mig; jeg ved ikke, om jeg kan gøre det."

"Det læn røer. De læn hjælpe ham," svarede jeg; "og jeg ønsker, at De vil tale med ham."

Han satte sig hos den unge mand og saad, at han var en arbejder. Denne fortalte ham da, at hver lørdag aften, naar han fik sin ugeløn og gik hjem for at spise til middag, som en forvædselig læst over ham efter første best, og at han til om mandagen havde brugt alle pengene op.

Fabrikanten spurgte da: "Ved hvilken tid spiser De til middag?"

Han fortalte ham det og den følgende lørdag indfandt den anførte fabriksant sig hos ham og blev hele eftermiddagen i hans sjebe. Røse lørdag aften gjorde han det samme, og dette blev læn ved med, indtil manden var reddet fra de drakende drilles hærhedsomme.

Dette er en maade at sjebe Kristus paa. Derfor du ikke kan gøre det med dine læber, saa læn du gøre det paa en anden maade. Søg hellighed til at lade verden vide, paa hvis side du staar. (Wynisj.)

Helliggjørelsen.

Slutning.

Vil samme er ogsaa jeg en del af et læn, med afgang til og meddelagtig i alle de goder, som den læn bragt til den og indfættuet i den ved den helligmand, derved, at jeg har hørt og læn hører Guds ord, hvilket er begyndelsen til at komme ind.

Thi sjebe, sjebe vi læn til den, herte vi ganske og aldeles hjerdelig til som de, der læn vidste om Gud og om Kristus. Saaledes forbliver den helligmand hos den hellige menighed eller kristenhed lige til den hærste dag, fører

os ved den til Kristus og bruger den til at føre og sive ordet, hvorved han vinder og forgyder helliggjørelsen, saa den daglig vokser og styrkes i troen og dens frugter, som kan frembringes.

Dermed tror vi fremdeles, at vi i kristenheden har syndernes forladelse, hvilken sker ved de hellige sakramenter og afløsnings, derhos ved allehaande kærteleser i det ganske evangelium. Gudheden hører derfor, hvad der er at prædike om sakramenterne, og i en sam det ganske evangelium og alle embeder i kristenheden, hvilket ogsaa nødvendigt vis uden afladelse maa være i gang.

Thi hvorvel Guds naade er forhvervet ved Kristus og helligheden er vietet ved den Helligaand, ved Guds ord i den kristelige kirkes forening, saa er vi dog aldrig uden synd, formædelt nok fjød, som vi endnu har paa halsen.

Derfor er alt i kristenheden dertil bestilt, at man der hver dag ved ord og tegn skal hente sig idel syndernes forladelse til vor samvittigheds træng og oprejsning, saa længe vi lever her.

Paa denne maade viler den Helligaand, at, ant det ord har svad, den dog ikke kan slæbe os, fordi vi er i kristenheden, hvor der er idel syndernes forladelse, haade saaledes, at Gud tilgiver os, og af laddheds tilgiver, bare og ophjælpe herandre. Men udenfor kristenheden, hvor evangeliet ikke findes, der findes heller ingen forladelse, ligesom der heller ikke kan findes nogen hellighed. Derfor har alle de skidt sig selv ud og fraklitt sig, som ikke ved evangeliet og syndernes forladelse, men ved sine egne gjestninger søger og ville fortjene hellighed.

Men imidlertid, efterdi helligheden er begyndt og daglig tillager, ventet vi, at vort fjød skal henfalde og med al sin urenhed begraves, men hertil gaa frem og opstaa til det og fuldkommen hellighed i et nyt evigt liv.

Thi nu er og bliver vi dog kun helværens rene og hellige, for at den Helligaand selv maa arbejde paa os ved ordet og daglig uddelse til os syndernes forladelse, indtil hiit liv, hvor der ikke skal være nogen forladelse mere, men ganske og aldeles rene og hellige mennesker, fulde af fromhed og retfærdighed, bortryddede fra og fri for synd, ved og af uluste, i et nyt, udsædligt og forklaret legeme.

Se, alt det skal være den Helligaands embede og gjerning, nemlig at han paa jorden begynder og daglig forgyder helligheden ved de to stykker, den

kristelige kirke og syndernes forladelse. Dette er nu den artikel, som uafvendelig maa være og blive i dirløshed. Thi tabelfen er nu engang forbi, ligesom er ogsaa gjenslutningen fuldbragt. Men den Helligaand driver sin gjerning uden afladelse lig til den yderste dag hvortil han bestiller en menighed paa jorden, ved hvilken han taler og gjør s. t. Thi endnu er han ikke færdig med at bringe sin kristenbed sammen eller med at udlede syndernes forladelse.

Derfor tror vi paa ham, som doglig drager os ved ordet og gleder, forgyder og styrker os troen ved samme ord og syndernes forladelse, for at han, naar alt dette er fuldkommet og vi bliver derved, afværg fra verdens og al uluste, endelig kan gjøre os fuldkomne og til evig tid hellige, hvilket vi na formædelt ordet i troen forventer.

(Luther, af hans store talekræft)

Hovedhænger.

Hovedhænger er mig aldeles fremmed. En kristen maa være glad og bable livets uaflydige farvespil.

Skulde jeg lade hovedet hænge, lig en murk, der svænger sig over sit nøgne legeme? — Hvorfor? — Jeg er en synder, det smelter mig — men jeg har en frøler, det kræver mig. Jeg vandrer i taarvæden, jeg græder — men Guds naade er med mig, jeg jubler. Jeg er bødelig, jeg søger — jeg er udsædlig, jeg glæder mig.

Hovedhængeriet holder jeg. Glad i Herren vandrer jeg uden ved gjenneordet, og pluffer de hvide blomster, som den himmelske fader planter for mig. Jeg vrides ikke, naar min broders øie falder og munter glæde spiller i hans ansigt.

Men til Guds ord holder jeg mig, fast og utvælsk. Thi jeg ved, at han der ikke kan det, han bliver tilfældigt et hængehoed. Naar han bliver gammel, naar han naar ved livets grændse, og naar han bliver var, at det er forbundet med de jordiske blomster, og han ingen himmelske blomster har i sin haand, hvilke man alene kan plukke af Guds vels bane, da har det arme menneske talt haand. Ingen stjerne skinner for ham, og ingen morgenrøde aflyder for ham. Da lader man hovedet hænge, og et rør i livet.

Derfor mig, min Gud og fader, fra saadant hovedhænger.

Christ. S.

„Glæder eder i Herren altid! Altid siger jeg: Glæder eder.“ Bll. 4, 4.

„Mester Alting“.

„Mester Alting“ kaldte man ham nu, og han havde været en raring i mange aar. Ungdommen havde ikke seet ham anderledes, men det havde jo ældre folk i byen gjort. De kunde huske ham som ung, da han sang, hvor han gik, og stod og gjorde luer. Han havde nemlig været i buadimagerlære.

Hans moder, et stort, stærkt menneske med en søer baskhemme, adlede af sin høvelighed paa sin lille, spinkle søn, skafte ham mad og drille, strømper og skjorter, ja, sørgede ogsaa for at skaffe ham en hustru.

De havde han det beklagnet ord i sit lille hus; en fald toue og fire børn, to gutter og to piger.

Men denne høvelighed varede ikke længe. Paa en eneste vinter mistede han alle sine børn, og da hans hustru havde lullet sine paa den sidste, den velte Hanna, fulgte hun selv straks efter.

Da forstummede jangen i det lille hus, og Hans Jørgen blev lidt efter lidt til den indesluttede mand, saaledes som ungdommen kendte ham. Og hans lille hus blev ogsaa snart et udberligt pulterkammer, hvor de underlige ting fandtes.

Men hvorfor kaldte man ham „Mester Alting“? Jo, fordi han kunde gjøre alting i haand. Han var paraplymager og sadelmager, melankter og uhrmager, og naar børnene havde slaaet istykker sine leger, maatte de straks til „Mester Alting“, for han fik det nok i haand igjen. Det var næsten ikke den ting, han ikke gjorde.

Han boede alene i sit lille hus, som han holdt ordentligt og pent, og togte selv sin mad. Bag huset havde han en urtehø, som han stallede meget med. Han havde ogsaa en blomsterhave at pleie — det var den ude paa kirkegaarden, hvor hans hjerte hvilede. Her saa man altid fra den idligste vaar, da jorden gik af, til langt ud paa høsten, friske blomster.

Og der sad ogsaa „Mester Alting“ paa sin seilavede bænk hver søndags eftermiddag stille for sig selv. Naar han da gik hjem, var hans ansigt saa lyst, ja ofte rent smilende, og da var det ikke sjelden, at han gik og talte halskøst med sig selv.

Derfor troede ungdommen, at „Mester Alting“ ikke var saa ganske „rigtig“, og de ældre mente ogsaa, at han havde taget slæbe paa sine selvsener.

Man havde ogsaa underlige historier at fortælle om ham. Saaledes slutte han en søndagsmorgen, da han vidste, ingen saa det, have stjaalet sig ind i et hus, hvor der var smaa børn. Disse havde han — saa fortalte barnepigen, som selv var næsten bare barnet — lyst og klappet. Og da han gik, havde han givet dem pene lusse og stibe af papir. Sigt gjorde da ikke noget fornuftigt menneske, sagde man.

Stolebørnene gjorde da ogsaa ofte nar af ham, og mest morede de sig, naar de fik ham til at sætte op et bebrøbet ansigt, og han gik hovedrystende fra dem. Det var jo ikke nogen fare i at gjøre nar af „Mester Alting“, for han beklagede sig aldrig.

Saa var det en vakler søndags morgen, „Mester Alting“ var gudstjenesten som hen til sin lille blomsterhave, hans hjerte grave, for, som han plejede, at sidde lidt og tage med sig hjem en revedabulet.

Men hvad var hendes alle hans blomster var afbrudt, og de nye satte planter havde man traaet ned eller rykket op med roden, og bænken havde man bestrevet med rødsidt. Den dag sad „Mester Alting“ ikke paa sin vante plads ved orgelet, og om eftermiddagen sad han heller ikke ved graven.

Han var først bleven vred og vilde klage til presten, men saa tænkte han paa, at gult me kanste kunde saa straf for hans skyld og komme til at hade ham, og det maatte de ikke. Thi det var saa stor en synd.

Merkværdig nok sluttede gutterne efter denne streg at gjøre nar af ham, og „Mester Alting“ fik gaa i fred.

Fortf.

E. O. Erickson
Notary Public
Udfærdiger Skjeder Kontrakter osv.
Parkland, Wash.

Lutherist Pilgrim-Guds
No. 8 State St., New York.
Kommende Guds del nye Raadingssted for Emigranter.
1st. Bargo Office.
Kristeligt Herberg for Indvandere og andre Reisende.
Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Guds og naar Emigranterne bi med Haand og Daad.
Helt, som kommer fra Høsten, siges med Helt
Line Street car 101 til 107.

Send Pacific Herald
en ny abonnent
Koster blot 50 cts pr. aar

"PACIFIC HEROLD"

et kristeligt ugeblad, a religious weekly, udgivet af presbiterkonferencen for Pacific distrikt af den nordv. kyst med en familie.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alle redaktionelle indlæg sendes til pastor D. J. Oebel, Bellingham, Wash.

Alle annoncer, bekendtgørelser og notiser indsendes til pastor Dee J. O. Green, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette blads forretning besværes af pastor D. M. Tjernengel.

Eventyrsredigede "Pacific Herald", Stanwood, Wash., vil naa dem.

Bladet koster

for året.....50 Cts.
halvåret.....25 Cts.
til Europa for et år.....75 Cts.

Adresse: Stanwood, Washington.

"Se din sonde"

"Siger til Jons datter: Se din sonde kommer til dig, jagtmobil og ribende paa et aen og aenlubs fæl." Saaledes lyder den Helligaands ord til de troende.

"Se, din sonde." O hvilket et herligt ord! "Din sonde" — saa har du, troende, intet at frygte; thi "din sonde" er kongens søn, ja, den elskværdige Gud, som styrer og regjerer alle ting haardt i himmelen og paa jorden.

Men siger du: Naar jeg ikke frygte for denne sonde? Nej, høre skal; thi: "Se, din sonde kommer til dig 'jagtmobil'." Hun kommer i naade. Hun kommer med forladelse for alle dine synder. Ja, hun selv har gaaet i døden og overvundet din fjælsfjænde, Satan. Du har intet at frygte for, saalænge du er en Jesu discipel.

Atter indvender du: "Men han vil vist gaa mig arme, fortable og herdome synder forbi!" Nej, troende skal, han gaar dig ikke forbi. "Se, din sonde kommer til dig." "Men det vore sandt? Stal jeg have den saa besøg af himmelske herre og sønne?" Ja, høre skal, saa er det.

Men siger en: "Hvorfor har han ventet saa længe med at komme?" O, han har været der! I Jerusalems dør har mange, mange gange. Over gang hans ord har lydt for dig, har han

sagt: "Se jeg staar for døren og banker; dersom nogen hører min røst og oplukker døren, til ham vil jeg gaa ind og holde madde med ham, og han med mig."

Hver gang du læste Guds ord eller hørte det, stod han for dit hjertes dør; men du lukkede ikke op. Du lod ham blive staaende ude. Du elskede synden, fulgte lysterne og begjæringerne; derfor saa kunde han ikke komme ind. O, betænk dog, hvilken utroenmelighed du har vist ham! Han, som blev "din søn" i vandens hellige bad, har atter og atter kommet til dig.

Og nu kommer han igjen og vil vedblive at komme ogsaa i det nye testamente. Han bliver ikke træt. Hans hjærlighed ophører ikke! Saa længe det derfor heder i b a g, vil han komme i ord og saftament.

O, saa lad ham da komme! Lad op døren. Fald i barmhjærdighed med og beklad din sonde; men opset det ikke; gør det nu i denne stund. Ja, kom herre Jesus, du min sjæls brudgom!

Thi dagen er nær, da han skal komme i skyen med megen kraft og herlighed. Paa dommens dag skal han ikke komme jagtmobil, ikke med forladelse, ikke med lys og salighed. Men du kommer han til dom.

Gud give os naade til at bruge naadens tid vel!

Korsfæls ord.

Da dr. Jakob Chamberlain i Joubia skulde sene, bad han de indbydte om at vente, indtil han vil fortælle dem en fortælling. Han fortalte dem da fortællingen om Jesus og døden paa korset. Da han var kommen til den, var seneene faldt dem ud af hænderne.

Hvor mangt et morderherte er ved korsfæls ord blevet båret af Guds hjærlighed!

Hvem vil I tjene?

En prest, som prædikede i et kongesal, saa blandt fangerne en barnbarnen. Gjenkendelsen var gjensidig. Efter gudslysten sagde fangeren til presten:

"Mins udgifter var allerede ligesaa lyse som dine, men fortænt har gammel valgte jeg verden og sunden. Du valgte Kristus og korset. Jeg er et udslud af samfundet og haabløs. Jeg har været en fange i ti aar og er bøn

for livstid. Du er en evangelists prædikant, hørdet og velsignet."

Fangen en ung mand, som havde anledning til at træde ind i kirken tjæne som en arbejder i Herrens vindgaard, valgte arbeidet et eller andet virke, der havde udsligt til at gøre ham rig, æret og anset blandt menneskene, og er falden i fristelse, bleven et udslud. Det var for simpelt at blive en fattig missionsprest. Det var ikke ærefuldt nok at tjene som tjenestebud for himmelske og jordens konger!

Hold djævelen borte.

En mand sagde engang: "Naar jeg træffer sammen med et bredt menneske, saa taler jeg venligt, herroligende ord." Og da man spurgte ham, hvorfor han gjorde det, svarede han: "Jo, for at holde djævelen borte fra mig. De venlige ord sperrer ham veien til mit hjerte."

Gjør du ligedan, høre læser!

Glemte opgjøret.

Er det ikke daarskab at leve i denne verden uden at tænke paa, hvad du vil gjøre til sidst?

En mand gaar ind paa et hotel, og saa snart han har sat sig, begynder han at ordre sin vin, sin middag, sin seng, og der er ingen delikatesse, som han glemmer at forlange.

Han bliver boende paa hotellet en tid. Saa kommer man med regningen til ham, og han bliver overrasket. "Jeg har aldrig tænkt paa det — aldrig tænkt paa det!" "Hvad," siger hotelverten, "aldrig tænkt paa regningen, opgjøret, aldrig tænkt paa opgjøret med mig!" "Denne mand maa enten være søbt en daare, eller han er en stult!"

Paa denne maade lever mange mennesker. De æder og drikker og synder; men de glemmer kommen, opgjøret, naar Herren vil føre dem frem til regnskab. — S.

Har du, høre læser, ogsaa levet saaledes? Som den rige mand levede i glæde og herlighed, men glemte sin udbettede skuld, glemte dommen? O, saa stand! Betænk: Et er nædigt.

"Derfor Jesus, han mit ene og mit alting vore skal. Prøv, om jeg det vil mene, Eller er blandt lykkeligt; se om jeg mig vender i sikkerheds leie,

og før mig paa livets de evige veie, at agte for skade af djævelens stol og Jesus at vinde — han ene er nok."

Paa gaden.

En hymniskonart besøgte i jænglet en uheldig mand, der skulde saa sin dom.

"Min herre," sagde fangeren, medens taavene rullede ned ad hans kinder, "jeg vil hjemme en god opdragelse. Det var min opdragelse paa gaden, som ødelagde mig."

Det var min vane at lise mig uformet ud af luset og at løbe omkring paa gaden med gutterne. Paa gaden lærte jeg dovenskab, paa gaden lærte jeg at bande, paa gaden lærte jeg at bruge tobak og driske, paa gaden lærte jeg at stjæle. Na, det er paa gaden, hvor djævelen lurer paa de unge for at ødelægge dem."

Det er ikke alene paa gaden, at djævelen lurer paa den unge; men der er store fristelser paa gaden, end mange vil tro. Djævelen lurer paa den unge oberast. Forskuden gjør en stor skade mod sine børn, naar de tilføder dem at gaa ledige. Da er det, at de driske ud paa gaden.

Det er med gru, vi tænker paa de stakkels unge gutter og piger, der sent og tidlig sees paa gaden. Hold dine børn til arbejde. Det er sundt for sjæl og legeme. Hold dem borte fra gaden.

Guds hjærlighed.

"Herren, din Gud, er i din midte en barmhjærdig, som frelser; han styrer sig over dig med glæde, han tier i sin hjærlighed, han jubler over dig med fryderaad" Jef. 3, 17.

Quilke herlige ord! Jehova, Gud, er i al sin majestæt og al sin magt i sit folks midte. Dette alene skulde være nok til at indgyde os haab og glæde vore hjæle hulle. Statue af menneskeligt værd er skjulte i Jehova, og han bor blandt sine, derfor kan de synge af fryd.

Og han er ikke alene nær ved sine; men han er ogsaa ubloget af sit frelserværk — "som frelser". Han frelser altid. Det er i kraft af denne gjenning, at han har taget navnet Jesus. Saa os derfor ikke frygte for nogen fare. Han er magtig til at frelse!

Men dette er heller ikke alt. Han

forbliver evig den samme. Den effter, han tier i sin hjertelighed, han vil ogsaa søge med at elste. Hans hjertelighed følger ham med glæde. Ja, han tænker endog med fryd over sine elskede. Dette er over al beskrivelse herligt. Da Herren havde fulendt sit arbejdsverf, sang han alle, han sagde borte: „Det er saare godt.“ Men da han havde udført sit gjensidingsverf, jubeled han sin glæde ud i sang.

Selvom synger en brudstykke for sin udbalte brud. Hun er gjensidig for hans kjærlighed, hans fryd, hans hylse, hans sang.

O, herre Jesus, læs os ved din redbelige hjertelighed at elste dig, og fæste os i dig, og at fange din pris!

Spurgeon.

Sært arbejdsfelt.

Prof. N. J. Hong forlod Los Angeles den 28de november. Han var betydelig bedre end da han kom. I de sidste tre uger frøget han sin vægt med fjorten pund. Doktoren raadte ham til at blive til efter jul, men han vilde helst tilbringe julen i sin families skjød. Det ser ikke ud til at være nogensomhelst fare for hans lunger — han led mere af overanstrengelse end noget andet.

Paa veien hjemover agtede han at standse en uges tid i Santa Barbara for at besøge pastor N. Pedersen. Derfra gaar turen til Luis Abispo, Paso Robles, San Francisco og Oakland. Paa de de sidste steder agter han at standse nogle dage. Han haaber at være i Parkland den 13de eller 14de december.

Vor menighedskvindeforening i Los Angeles afholder sit aarlige udsalg i kirkens parlors, 233 E. 27, den 7de december. Kvindeforeningen har arrangeret et godt program bestaaende af sang og pianomusik. Komiteen, som staar i spidsen for tilsejningen, er mrs. H. Hansen, Th. Johnson, J. Knudsen, J. Koldstad og miss B. Hoverstad.

Ungdomsforeningen i Los Angeles tæller ikke mange medlemmer, dog har den i de sidste faa

maaneder samlet nok til at kjøbe sig et \$300 piano. Dette vil blive taget i brug ved kvindeforeningens udsalg.

Menighedens unge damer viser ogsaa sin iver og interesse for menighedens faa børn ved at tage sig af juletræet. Programmet er allerede bestemt. Foruden en tale af presten vil ungdomsforeningens president, miss Jacobsen, oplæse et stykke, mr. Jacobsen fra New York vil holde en kort tale til børnene, misses E. Hoverstad og Agnes Koldstad vil underholde forsamlingen med sang og musik. Børnene vil deklamere sine stykker og syng sine sange under miss B. Hoverstads ledelse. Det sidste paa programmet vil blive uddeling af presentier og andet godt.

Los Angeles er nu vel forsynet med regu og turister. I de sidste to uger har regnet strømmet ned ovenfra, og turister i tusindvis har kommet fra østen. Der er meget faa norske blandt turistene. Naar man begynder at undersøge og tale efter, hvor mange norske der findes her, saa vinder de tre til fem tusinde, som man ialmindelighed siger at der skal bo her i byen, ned til saa mange hundreder for hele Los Angeles County. O. E.

Taksigelsesdagen prædikede past. Holden i Elk, Wash. Der er en del skandinaver der, som han har besøgt et par gange før. Past. Helleksen besøgte stedt første gang og døbte en hel del børn. Siden har past. Holden besøgt folkene. Den sidste gang besluttede man at sætte en subscriptionsliste igang for at faa maanedlige bidrag til presteløn, og det var da deres ønske at faa besøg af presten et par gange i maanedens paa ugedagene, om man saa sig istand dertil.

Olaf Gulbrandsen har den sidste uge været past. Tjernengel hjælpselig med at skrive og udsende kravbrev til dem af „Herold“'s læsere, som staar til rest med betalungen. Han har skrevet ca. 800 saadanne breve. O tank om de fleste betalte! Hvil-

ken glæde vilde det ikke være for dem, som maa sørge for, at udgifterne dækkes. Ja, ilk Herold lad det, han har tilgode, kunde han kanske faa begynde det nye aar uden gjæld.

Kjære læser, gjør dit til, at dette sker.

Første søndag i Advent holdt past. Holden for anden gang gudstjeneste i Coeur d' Alene City. For to uger siden var han der og prædikede i den svensk-lutheriske kirke. Dette var den første norsk-lutherske gudstjeneste, som var bleven holdt i denne by, saavidt man kunde erindre. Han fik da opfordring til at komme anden hver søndag kl. 3 eftermiddag og prædike. Dette lader sig let gjøre, da byen blot ligger 33 mil fra Spokane med sporravnforbindelse. Og eftermiddagsgudstjenesten kan holdes der uden at komme i veien hverken for formiddagsgudstjenesten eller aften-gudstjenesten i Spokane.

Byens størrelse siges at være omkring 4000. Skovdrift og sagmølletrafik er byens fornemste næringsvei. Desuden er der ikke liden forretning med „summer resorts“ ved Coeur d' Alene Lake, der ligger nær ved.

Mange venner af barnahjemmet i Parkland kom det ihu med gaver i anledning af taksigelsesdagen.

Onsdag stod mrs. Viland med en hel stab af underofficerer og ribbede saa fjerene fæg. Det var ikke frit for, at der var glæde i børneflokkene ogsaa. Det er overmaade opmuntrende at se, hvor snille folk er til at komme de forældreløse smaa ihu. Og naar en kommer ud der og ser de taknemlige ansigter, saa synes en, at en faar sit igjen med renter.

Herman Nelson, som i den senere tid har været en god støtte for vor søndagskole i Tacoma, ser sig desværre nødsaget til at afbryde sit studium ved skolen i Parkland paa grund af daarlig helbred. Han vil saaledes ikke som hidindtil kunne færdes blandt os her i Tacoma. Vi vil da sige

ham hjertelig tak for, hvad han har gjort for os og ønske, at han snart maa gjenvinde sin helbred. Og velkommen tilbage!

Miss Susie Berg, medlem af Vor Frelsers menighed i Tacoma, har en tid ligget syg af urytelpelas, men er nu i bedring.

Prestehuset i Astoria er nu fuldt stredigt og taget i brug af prestefolkene, som siger de liker sig udmerket godt i det store, pene og hyggelige hus.

Vor Frelsers menigheds kvindeforening i Tacoma gav nylig \$50 til afbetaling paa lyskronerne i kirken. Pigeforeningen gav i det samme olemed \$35.

Kvindeforeningen paa Comano, Wash., holdt fornylig sit aarlige udsalg. \$54 indkom. Menighedens bygningkomite kommer vistnok til at gjæste kvindeforeningens kasserer snart.

Til sommeren skal vi have sangerfest under synodemødet i Silvana, Wash. Vore kirkekor vil da møde frem og præstere hvad de formaar af vore deilige korsange og hymner.

Miss Christine Nordli, som nylig kom til kysten fra Bode, Ia., og straks fik en udmerket god stilling hos et større handelsfirma i Tacoma, har i den senere tid været plaget af quincy, saa hun flere dage har maattet holde sengen.

Albert Nelson fra Dockton, Wash., og Anna Johnson af Tacoma, agteviedes tirsdag aften i Vor Frelsers kirke, Tacoma, af past. Preus. Efter vielsen gaves en hyggelig reception i brudens hjem, hvortil de nærmeste slektninge og nogle faa andre venner var indbudne. Hr. Nelson er sjømand af profession, men eier og driver ogsaa et „store“ og Post-Office i Dockton. Hans unge brud er datter af vor gode, gamle støtte i menigheden, J. P. Johnson. Deres hjem skal blive i Dockton.

„Herold“ ønsker dem et langt og lykkeligt liv.

Mrs. H. P. Hansen fra Olalla ligger fortiden syg paa "General" hospital i Seattle. Hun kom for et par uger siden sammen med sin mand tilbage fra Hawaii'erne, hvor de har været nogle uger paa besøg hos en slektning. Hun maatte "Thaukegiingsdag" underkaste sig operation for Tumor i maven. Dr. Loe udførte med held denne vanskelige operation. Patienten er saa bra, som man under omstændighederne kan vente.

Korporationsmøde.

Pacific Lutheran University Association holder, som Gud vil, sit aarlige møde i Skolebygningen, Parkland, Wash. søndag 13de december 1905 kl. 10 formiddag. Medlemmer af korporationen og andre venner af skolen anmodes venligt om at afgive møde.

Tag Spanaway Car, som gaar fra 9de og Commerce Str., Tacoma. Chr. Dohne & Søn, skr.

Pacific Distrikts Præster

- Waffen J. 207 175 Woodland St. Tacoma, W. Garde, Cal., cor. N & Pratt St. Ojete, N. D. Cor. 19th & Dawson Str. Bellingham, Wash. Gjelhusen W. H. 136 State Street Walla Walla Wash. Gassen, V. W. 34. 693-2015 Str. B. Oskosh, Wis. Dale, J. O. Ellensburg, Wash. Eger, Olef, 503 E. 27 St. Los Angeles, Cal. Bjørn E. 2036 Lombard Ave. Everett, W. Greenwood, 1663 Comrad St. San Francisco, Cal. Sæver, O. 435 10th Street, Phone: Scott 2885. Portland, Ore. Gattecht, S. E., 916, 37th St. Walla Walla, Cal. Gorch, E. Portland, Wash. Gullison, O. C., Genesee, Idaho. Golden, O. M., W. 4, 1st Ave., Spokane, Wash. Johansen, J. 204 J Str. Berkeley, Cal. Parson, W. H. Livermore, Cal. Riis, G. J. O. Hayward, Cal., Cor 1ste & 17th, 1005 Lombard Ave. Everett, W. H. Orbat, O. J. 1016 Gladstone Phone: Red 711 Bellingham, Wash. Peterson, N. Santa Barbara, Calif. Prens Ove J. G. 1701 So. J Str. Tel.: Glad 5122. Stattebel O. Portland, Wash. Svob, J. H., 1619 Minor Ave. Seattle, W. Svensen, J. B. 417 29 St. Blyden, Ore. Stenrud, G. W. 2440 18th Str. San Francisco, Cal. Kvernmo, G. W., Stanwood Wash. White H. O. Silverton, Oregon.

Til salg.

Jeg er nødt til at sælge følgende elendomme i Parkland, alt under et eller særskilt:

1. 3 lotter med godt 10 rum med hus etc., nær akademiet og kirkegården.
2. En tract paa ca. 2 1/2 acres (34 lotter.)
3. En do. 4 lotter.

D. Stattebel,

Bekjendtgørelser.

Taget Sound specialkonferens møder, som Gud vil, hos pastor Stub i Seattle fra 12-15 december, begge dage inklusive.

Da korporationsmødet for Parkland University Association blev onsdag den 13de december, saa har konferensen besluttet at holde den første dag af sit møde i Parkland, for at spare reiseudgifter. Efter korporationsmødet fortsætter konferensen sit møde i Seattle de to følgende dage.

Forsamlingsagenderne er: I. Etjæge over evangeliet paa 9de søndag efter Trinitatis. Ref. past. J. O. Dale. II. Præsident forholds til sociale reformer. Ref. past. Bjerte.

Torsdag og fredag aften 14-15 december blive der samlemøder med menigheden.

Samlemøder er: I. Bommen. Ref. past. Thernagel. II. "Gæder leiferen, hvad leiferen er, og Gud, hvad Gud er". Ref. past. Gorch.

Konferensens medlemmer bedes om at melde sig til past. Stub, 1619 Minor Ave., Seattle.

N. O. Bjerte, form.

Til salg!

En god gammel farm paa 100 acres, med jernbanestation paa landet, kun 4 mil fra Parkland, og har en god bygning i god stand, alle slags tjære- og jordbrugsredskaber, godt team, fuld besætning af korn, 30 "head" og creameryet kan for rimelig pris paa gode betingelser tjenes ved henvendelsen til J. Reed eller Pacific Herald.

Til salg.

En elendom i Parkland, bestaaende af 1 us, barn, god træd og to lotter, en halv mil fra Parkland, samt 8 acres land, alt indfencet. Alt dette sælges paa gode vilkaar og rimelige priser. Man henvende sig til

A. A. Fangrud eller Pacific Herald.

Til Salgs.

100 acre, en del indfaad med hus, en del stes, resten prærie med rindende vand, 1 1/2 mil fra Parkland. For nærmere underretning henvende man sig til D. & C. Storvick, Parkland, Wa.

Tacoma.

Det Jersers roang. (ind. list) af den norske sprog, hjemmet af 17de og So. J. St., So. K. St. (Spokane).

Substjeneste hver søndag formiddag kl. 11 og aften kl. 8. Søndagskole kl. 9:30 form.

Ove J. G. Prens, pastor. 1701 So. J. St., Tel: Glad 8542.

Seattle.

Immanuel's lutherke kirke af den norske sprog, hjemmet af Olive St. og Minor Avenue, Lake Union Gar.

Substjeneste hver søndag formiddag kl. 11 og aften kl. 8.

J. H. Stub, pastor. 1626 Minor Ave. Tel: Main 7733

Dr. Louis S. Schreuder

norsk Læge og Kirurg.
Kontor: 10-17 form., 2-4 aft. 7-8 aften
Kontor:
219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE
SEATTLE, WASH.
Phones: Main 466, Len. 1256.

PHOTOGRAPHS Aaberg

First Class Photos. All Work Warranted.
1322 Pac. Ave.--Tacoma

DR. J. L. RYNNING,
FRENCH BLOCK, CORNER OF
13TH AND PACIFIC AVE.
OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M.
SUNDAYS AND EVENINGS BY
APPOINTMENT.
{ OFFICE JOHN 1715.
TEL. } RES. SUBURBAN 41.
TACOMA, WASH.

Gaa til Hirsch,

Den gamle erfarne Apotheker fra Norge med eders Doktors Recepter samt for norske Familie Mediciner af alle slags - sansom. HOFMANDSDRAABER, NAPTA-DRAABER, RIGABALSOM etc. Apothekeren er altid villig til at give Raad om ønsket.

Post-Ordres ekspederes pr. omgaende.

Adresso:
Hirsch Pharmacy Co.,
1425 1ste Ave. HJ Pike St.,
SEATTLE, Wash.

R E Anderson & Co

Real Estate, Mortgage, Loans, Fire Insurance, Rental Agents.
117 11th Ave. TACOMA, WASH.

H. N. Richmond Paper Co.

BUILDING PAPER OF ALL KINDS
1728-1730 Pacific Ave.,
TACOMA, WASH.

F J Lee

PHOTOGRAPHER

1536 Commerce S.

Jefferson Ave

TACOMA, WASH
Phone Red 7236

Edv. Isaksen,

en norsk uhrmager

i byen, 1102 Tacoma Ave.,
samme butik som Lien's
Pharmacy, et pent udvalg af
ure for salg.

Student- Supplies OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

506 Post. Ave. - Tacoma, Wash

NORSKE HOFMANDSDRAABER

Naftadraaber, Slagvand, Riga Balsam etc., Hesselroth's Svenske Jernvin, Lien's Beef, Iron and Wine samt den fineste Lafoten Torskelevertran kan erholdes paa dette Apothek.

Recepter udfyldte med Omhu og Nøagtighed.

Lien's Pharmacy

Ole B. Lien. Harry B. Selvig.
Pri Lovring
Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave.

Emilie Josefina Skattebol,*)

Som både lille og med Guds bød i Hjertet, efter lange og hårde lidelser, lørdag morgen kl. 6 den 2den Dec., var født i Gurhølen, Norge, den 5te okt. 1851 af forældre, daværende kapellan, senere sogneprest G. A. Hegerbøl og hustru Dina. Hun var den næstnyttede af 5 søskende.

Hun blev gift den 5te okt. 1876 med pastor O. Skattebol, som da var udnævnt til hendes faders kapellan. Efter faderens død 1877 — hendes moder var død 1870 — blev Skattebol sogneprest i Borge, Sjøsten, og i 1882 i Gøl i Hallingdal. 1888 jendte Synodens kirkeråd ham selv til Blue Earth menighed i Wina., hvilket hun modtog, og de kom da til Amerika om høsten samme aar.

I sit ægteskab har de haft 9 børn, hvoraf 8 lever, alle over konfirmationsalderen, undtagen den mindste, som er 6 aar.

Klærede for 19 aar siden begyndte den sygdom, som nu har endt hendes liv. Hun underkastedes den første operation i Kristiania. Hun blev da tilsyneladende bra og var saa nogenlunde frisk i flere aar. Men for 5—6 aar siden begyndte atter de gamle smerter. Hun maatte da for anden gang indlægges paa et hospital (i Borge) og gennemgaa en operation. Hun vedblev dog at være sjællig og frøg. De forsøgte saa et aars ophold i Alabama, men det hjalp hende ikke noget. Hun tilbageriffen dervra maatte hun for tredje gang indlægges paa hospital (i St. Croix), og lægerne Christensen og Gundersen foretog da den første og farligste operation. Det sidste sig da at være begyndt først i Homøderen. Siden den tid har hun været meget frøg og lidels lidt flere smærter. Alle læger, som søgtes, var enige om, at der nu maatte være begyndt kræft i maven. Da nu ogsaa hendes mands helbred tog til at slaa fejl, saa han ikke kunde fortsætte i Nord Dakotas hårde klima, flyttede de efter flere raad til Parkland, Wash., for 1½ aar siden. I forklaringen mærkede hun ingen bedring; men ifjor venter der hun dog saa bra, at hun kunde udrette alle saa lidet af sit daglige arbejde. Hun sidste aar af her sygdommen taget mere og mere overhaand. I de sidste maanedes har

hun ikke engang kunnet tage nogen nærlig uden ved kunstige midler.

Hendes liv har været en anstrængt arbejdsdag. Som hustru og moder var hun flittig og tro som faa. Hun var ikke af dem, som har gæret til at virke udad udenfor hjemmet. Hendes hovedstad var i hjemmet.

Hun var tidlig fortællende med tanken paa heden. Da hun af naturen var meget tilbageholdende, var det ikke let for uderforstaaende at saa vide synet om hendes gudsforhold. Ved sit lille liv og sin flidige deltagelse i gudstjeneste og aliergang bejendte hun dog sin kristendom. Men først tidlig i høst kom det til et stort gjenembrud til fuld trodsforbedning og sand hjælp. Taalmodig har hun altid været; men de sidste maanedes, da lidelserne dog var saa vore, hertes ikke et ualmødigt eller ligende ord. Hendes sjæls lid blev mere og mere himmelvendt, og det gamle, alle troende lidendes, længselsfuld sig ofte op: „Jeg havde lyst til at fare dervra og være med Jesus; thi det var saare meget bedre.“ O, hun had saa ofte om, at man skulde høre hendes og hendes families gudsforhold: „Jeg ved mig en søn i Jesu navn; den sønner de lærte læmmer.“ Hun sølte sig meget lykkelig, da hun sidste gang samtalen med sine sød Derrrens naboer, som formand Foss forrettede for dem. Ugleledes var opbyggelseserne, som har været holdte hver torsdag aften og til dels søndag eftermiddag, og som ogsaa naboer og andre har deltaget i, hende til stor glæde og opmuntring. Det syntes at være vellykket, som er lovet i blåt ord om „guldens samfund i fredens haand“ og i dette af Jesus: „Hvor to eller tre er forsamlet i mit navn, der er jeg midt iblandt.“

Hun vil beholde sin bevidsthed nogenlunde til det sidste. Det glædede hende usigelig, at ogsaa to af de fraværende børn kunde komme hid fra Dakota for hendes død. Da saa endelig døden kom, kom den saa stille, som naar sønnen kommer over en. Saa blev det da efter en stormfuld dag en heilig aften. Gud være lovet for alt!

DRS. ROBERTS, DOMMER
AND RAWLINGS
DENTISTS

Crown and Bridge Work a Specialty

156 Pacific Ave. Tel. Red 490
TACOMA . . . Wash.

*) Vi let forstaaeligt a ude's kan ja, hende gang ikke meddele tilfældige nyheder.
C. G.

PROSPEKTKORT

STORSTE Løjer i Landet af smukke Landskaber, Kunstværker og Folkelystbilleder fra de nordiske Lande. Vil De vise en Ven en fin Opmærksomhed, saa send ham et af disse Kort.

12 Kort sendes portofrit for . . .	25c
25 Kort sendes portofrit for . . .	50c
50 Kort sendes portofrit for . . .	\$1.00
12 extra fine Jule- og Nyt-aarskort for . . .	30c
25 extra fine Jule- og Nyt-aarskort for . . .	60c
50 extra fine Jule- og Nyt-aarskort for . . .	\$1.10

FORHVER, som kjøber for \$1.00, faar gratis et smukt udgavet Næstingskalender for 1906. Store Præge i at følge disse moderne og eftertragtede Kort. Skriv eller Print paa større Partier og send 25c i Præmiesker for Præsentation af 12 Kort. Skriv samtidig efter vort Katalog og specielle Tilbud til Agenter.

C. RASMUSSEN PUB. CO.
—BYGGLÆKKE 1874—
720-24 So. 4th St., Minneapolis, Minn.

Abonner paa
Pacific Herald.

Skandinavisk Boghandel.

Et stort Udsalg af Stolebøger, Salmebøger, Bibles, Romaner og Noviser, samt alt, som tilhører en vel udstyret Bog- og Papirhandel.

Ordres pr. Post ekspederes hurtig.
VISELL & ECKBERG,
Stationers & Booksellers
1808 Pacific Ave.

Printing

All kinds, large or small
Superior facilities for turning
out first class work.

PROMPT ACCURATE

The Bell Press

1013 A St. Tacoma Phone Main 432

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a Full Line of Wall Paper and
Room Moldings, Sashes
and Doors.

1399 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE John 2041 Tacoma Wash

H E Anderson

John Holloque

Palace Hardware Co

Headquarters for builders' hardware, mechanics tools, lawnmowers, hose, pumps, building paper, screen doors etc.

We are closing out our paints — good ready-mixed paint at \$1.35 pr. gal. It will pay you to call and see us when in need of anything in our line.

1508 Jefferson Ave

Tacoma Wash

Tel: Main 151

har det største og bedste Oplag af
Varme-Ovne, Køge-Ovne, Staal "Ranges"
..... Tin- og Granit-Varer i Tacoma.
Det vil betale sig at se ind til os, naar De er i Byen.

Fuller - Knatvold Co., Inc.

Corner 9th & Commerce St. - TACOMA, WA

Parklandnyheder.

Vinterterminen aabnedes meget lovende. Her er kommen ganske mange nye elever,

P. L. A. missionsforening møder næste søndag kl. 3 p. m. Past. Iversen fra Tacoma holder foredrag, og en kollekt optages.

Kvindeforeningen i Roy mødte sidste torsdag i Gjermond Harstads hus. De har besluttet at sende ind en del proviant og andet for vort barnehjem.

Carl Sättra fra Florence, Wash., som med hustru og barn for tiden besøger sin søster, Mrs. Hall, aflagde ogsaa vort barnehjem et besøg. Han kom heller ikke tomhændet. Tak for gaven!

Harald Skattebøl, som kom herud fra N. D. dagen før moderens død, er nu reist tilbage til sin post paa Great Northern i Casselton, N. D. Søsteren Aagot bliver her til efter jul.

P. L. A. bibliotek erkjender med tak modtagelsen af følgende bøger: fra Ludvig Larson: Self and Sex Series, 4 bind. Fra Alumni Association: The Sky Pilot, Glemgery's School Days and The Man from Glemgery of R. Connor; American History as told by Contemporaries, 4 bind, af Hart; Side Lights on American History, 2 bind, af Elson.

Flere ventes i den nære fremtid.

Sidste lørdag morgen døde Mrs. Skattebøl stille og rolig efter et længere smertefuldt sygdomsleie. Tirsdag den 5te dec. blev hun begravet under meget stor deltagelse.

Følgende prester deltog i sørgogudstjenesten ved huset: form Foss oplæste først den levnetsbeskrivelse, som findes paa forangaaende side, og efter afsyngelsen af de tre første vers af hendes kjæreste salme: "Jeg ved mig en søvn i Jesu navn", holdt han prædiken over 2 Tim. 4, 7, 8; past. Harstad talte nogle ord over Rom. 8, 18, og past. Preus talte til slutning paa engelsk over Aab. 7, 13 flg.

Kirkekoeret sang to sange. En smuk og vakre krause lagdes paa bueren. Past. Foss forrettede ogsaa ved graven, og der udvalte ogsaa past. Skattebøl i faa ord sin tak.

Mrs. Carrie Brodersen, som nu i ca. 4 maaneder har boet hos past. Harstad, døde tirsdag aften pludselig, men saa stille, at Mrs. Harstad, som netop havde læst aftenbønnen, ikke mærkede det. Hun var omkring 65 aar gammel, og havde de sidste 5 aar været invalidd, lam især paa venstre side. Hendes forrige hjem var en tid Oakland, Cal. Før havde hun ingen brug havt for kirken og Guds ord, men Gud ledet det saa, at hun døde i en prests bolig. Og af hendes tale de sidste par dage især for sin død, tør vi nære det sikre haab, at Herrens barmhjertighed nåede ogsaa hende. Nr. 48 af "Herold" syntes hun især meget godt om — hvor herligt, at Kristus virkelig var vor frelser, og at vi trygt kunde se døden imøde. Begravelsen sker fredag kl. halv to.

Herren har isandhed besøgt Parkland i den senere tid. 5 af dens indbyggere har inden 2 uger faaet flytte herfra. Herren gjøre os alle beredte til at møde ham, naar han vil hente os!

En hjertelig tak til de mange, som under vort ophold i Parkland og fornemlig i den sidste prøvelsens tid og ved den kjære borigangnes begravelse, har ydet os saa megen hjælp og vist os saa megen kjærlig deltagelse.

Lønnen vil Han give, som siger: "Jeg var fremmed, I tog mig til eder; jeg var syg, og I besøgte mig." Mat. 25, 35 flg.
"Vor Herres Jesu Kristi naade være med eder alle!"
Paa egne og børnenes vegne
O. Skattebøl

Expression of Sympathy.
The "Willing Workers" hereby wish to express their sympathy to Rev. N. P. Xavier and family at the loss of their beloved daughter and sister, Anna, who was a respected and beloved member of the society. May God comfort the bereaved.

"Be thou faithful unto death, and I will give thee a crown of life."

Clara Knudson,
Amelia Sinland,
Sigrid Greibroek,
Committee.

Sauehjemmet Parkland.

Offer fra Parkland menighed 33.06, offer fra Slagit menighed 13.35, offer fra Trefoldigheds menighed 20.30, Mr. Torbjør Olsson 50c., Mrs. J. Raab 2.00, Mrs. Gjelstue Stenhoel 1.00, Mr. G. Hordbue 1.50, Gjermond Stenaaelli 10 fætter poteter, Ingebrit Sørensen 1 sæt bærer og 2 fætter smørbønder, Mrs. Martin Smekke 1 kolt og 3 par pødbær, Mr. Oualerion 1 sæt poteter og 1 sæt æbler, Ingebrit Raaberg 1 sæt poteter og 2 fætter smørbønder, Kraabel & Grønson 6 pund cranberries og 13 pund svædet potaeter, E. Stenaaelli 2 fætter poteter og 1 sæt æbler, Mrs. Ekland 1 bog nødder, G. W. Willson 75 pund Prunes, Mrs. Lunke 1 par strømper og noget tøj.

Ojerdtlig tak!
Mrs. E. Sørensen,
Redaktør

Til Indremissionen.

Fra Vor Frelser's menighed, Beldingham, Wash., 17.15, fra Edisson Wash., 18.85. Alt i post. D. W. Bjerske led.

R. S. Song, Indfører.

Rådning til Skolen.

Hatlig subscription fra D. W. Steele brof, Parkland 5.00
W. Knudsen, Indfører.

When in need

Of Painting, Paperhanging or Calsoining, call on
B. Benson, Parkland Wash.

University Meat Market
A. A. FANGSRUD, PROP
Dealer in all Kinds of
Fresh and Salt Meats
PARKLAND WASH

Til salg en god melkeko og en del hø hos O. Skattebøl.

PAC. LUTH. ACADEMY AND BUSINESS COLLEGE

gjer ikke fordring paa at være den billigste skole paa vestkysten, men den har sat sig som maal at være den bedste i sit slags. Dens opgave er at give unge mænd og kvinder en grundig uddannelse paa et kristeligt grundlag og saaledes udstyggjøre dem til et nyttigt virke i livet. Vestkysten gaar ud fra, at skolen eksisterer for elevernes skyld, ikke at eleverne eksisterer for skolens skyld. Den sparer derfor ikke paa beføjningerne, naar det gjælder at anskaffe lærere eller anskaffe apparater o. s. v., hvorefter eleverne kan bestå nytte. I de 11 aar skolen har virket, har den naaet sig ind i forholdene herude, og har saaledes haat bedre anseelse end nogen lignende anstalt paa Vestkysten til at fatte sig ind i, hvilke frøden i sandhed i amerikanske befolkning herude stiller til en skole, og hvorledes den paa bedste maade skal kunne tilfredsstille disse frø.

...Skolens Kursus...

Skolen tilbyder følgende kurser: Preparatory, College Preparatory, Commercial, Music, Shorthand, Normal. Desuden gives der et ekstra kursus for nykommere.

Skad det koster. Skolepenge, bøger, logi, og bøger for ni maaneder beløber sig til omtrent \$150.00. Vinterterminen begynder den 4de December 1905. Skriv eller kom.

Adresse: R. S. Song,
Parkland, Wash.